

KFIR

Klagenemnda for industrielle rettigheter

AVGJØRELSE

Sak: 23/00033
Dato: 20.desember 2023

Klager: AUDI AG
Representert ved: AWA Norway AS og
Advokatfirma DLA Piper Norway DA

Innklagede: GMP GROUP S.R.L.
Representert ved: ADVOKATFIRMAET FORSBERG DA

Klagenemnda for industrielle rettigheter, med dette utvalget:

Gunhild Giske Skyberg, Ingeborg Råsberg og Tore Lunde

har kommet frem til følgende

AVGJØRELSE

1 Kort fremstilling av saken:

- 2 Saken gjelder klage over Patentstyrets avgjørelse av 8. desember 2022, hvor designregistrering DM/212217 ble opprettholdt etter krav om administrativ overprøving. Registreringen gjelder tre design, som alle er registrert for produktangivelsen «vehicle wheel rim» og Locarnoklasse 12-16 «Andre deler, utstyr og tilbehør for kjøretøyer, ikke spesifisert andre steder». De tre designene har følgende grafiske fremstilling:

1.1

2.1

3.1

- 3 AUDI AG begjærte administrativ overprøving den 8. juni 2021, begrunnet med at registreringen ikke oppfyller vilkårene til nyhet og individuell karakter etter designloven § 3, og at registreringen dermed er ugyldig og må oppheves, jf. designloven § 25. Kravstiller viste til design nummer 3 i registrering DM/203217. Design nr. 3 er registrert for produktangivelsen «vehicle wheel rim» og Locarnoklasse 12-16. Den grafiske fremstillingen av kravstillers design nr. 3, bildene 3.1 og 3.2, ser slik ut:

3.1

3.2

- 4 Klage kom inn 8. februar 2023. Patentstyret har vurdert klagen og ikke funnet det klart at den vil føre frem. Klagen ble deretter oversendt Klagenemnda for videre behandling den 2. mars 2023, jf. designloven § 38 andre ledd.

5 Patentstyrets vedtak er i hovedtrekk begrunnet slik:

- Designene i designregistrering DM/212217 gir et annet helhetsinntrykk enn den eldre designen i registrering DM/203217, jf. designloven § 3 tredje ledd. Registreringen opprettholdes.
- Behandlingen ble først satt i bero i påvente av Borgarting lagmannsretts dom av 13. juni 2022, LB-2021-140047.
- Kravstilleren er den samme som saksøkeren i søksmålet, nemlig AUDI AG. Det at innehaveren GMP Group S.R.L. i nærværende sak og saksøkte Starco Norway AS i rettssaken ikke er samme juridiske person, er ikke avgjørende for vurderingen av de aktuelle designene opp imot hverandre.
- Et av spørsmålene i søksmålet var om designregistrering DM/212217 gjorde inngrep i Audi AG sin eldre designregistrering DM/203217 etter designloven § 9.
- Domstolen foretok en vurdering av om den yngste designen gir et annet helhetsinntrykk enn den eldste, som er tilsvarende vurderingen av om designen har individuell karakter etter designloven § 3 tredje ledd.
- Lagmannsretten kom til at det ikke forelå inngrep i Audi AG sine rettigheter etter designloven § 9 andre ledd. Dommen er rettskraftig. Patentstyret må derfor komme til samme resultat.
- Innehavers krav om dekning av saksomkostninger fører ikke frem, jf. patentstyrelova § 9 første ledd tredje punktum.

6 Klager har for Klagenemnda i korte trekk gjort gjeldende:

Lagmannsrettens dom har ikke rettskraftvirkning for opphevelsesspørsmålet

- Patentstyret har uriktig lagt til grunn at Borgarting lagmannsretts dom av 13. juni 2022 (LB-2021-140047) har rettskraftvirkning for det Patentstyret skulle ta stilling til. Patentstyret skulle ha gjort en selvstendig vurdering av spørsmålet om innklagedes designregistrering DM/212217 oppfyller vilkårene til nyhet og individuell karakter, jf. designloven § 3, jf. § 25. Klager ber om at KFIR gjør en korrekt realitetsvurdering, og at saken ikke sendes tilbake til Patentstyret. Patentstyret har ikke omgjøringsadgang på egne vedtak, jf. designloven § 33.
- Lagmannsrettssaken gjaldt spørsmål om Starco sin import, salg og markedsføring av felger produsert av GMP utgjorde en krenkelse av Audis designrettigheter. På dette grunnlag krevde Audi dom for forbud, destruksjon og erstatning/vederlag etter designloven. Lagmannsretten fant at de fysiske felgene (Angel-felgene) ga et helhetsinntrykk som var ulikt Audis designregistrering, og at det derfor ikke forelå

krenkelse. Kravene som dermed ble avgjort var at Starco ble frifunnet for forbuds-, destruksjons og erstatnings-/vederlagskravet.

- Dommen fra lagmannsretten har ikke rettskraftvirkning for det Patentstyret skulle ta stilling til av tre selvstendige grunner:
  - 1) Krenkelsesvurderingen fra lagmannsretten som Patentstyret la til grunn, ble av retten kun vurdert prejudisielt, og var ikke gjort til selvstendig søksmålgjenstand, og ble derfor ikke avgjort. Prejudisielle avgjørelser har ikke rettskraftvirkning for senere saker, jf. Rt. 2011 s. 574 avsnitt 19.
  - 2) Selv om vurderingen fra lagmannsretten generelt skulle ha rettskraftvirkning, har den bare det mellom partene i rettssaken, som var Starco og AUDI, og ikke GMP og AUDI, jf. tvisteloven § 19-15 (1) første punktum og tredje ledd. Subjektiv avledet rettskraft er ikke aktuelt i vår sak. GMP som tredjeperson kan ikke påberope dommens rettskraftvirkning.
  - 3) Selv om krenkelsesvurderingen fra lagmannsretten skulle ha rettskraftvirkning også overfor GMP, så gjaldt ikke lagmannsrettens vurdering det samme spørsmålet som er aktuelt i foreliggende sak. Lagmannsrettens vurdering gjelder andre faktiske forhold enn opphevelseskravet. Rettsfølgen av krenkelsesspørsmålet er forbud, destruksjon eller erstatning, mens rettsfølgen av opphevelsesspørsmålet er at GMPs design skal oppheves. Dette er helt forskjellige rettsfølger, og dermed ulike krav, jf. Skoghøy: Tvisteløsning, 4. utg. på side 1088.

Designregistreringen mangler nyhet og individuell karakter

- Designene i designregistrering DM/212217 mangler nyhet og individuell karakter, jf. designloven § 3, og må derfor oppheves, jf. designloven § 25 første ledd.
- Den informerte brukeren vil ha kunnskap om tidligere kjent design på felger, og vil være særlig oppmerksom på utseendet av disse varene.
- Designers frihet ved utformingen av felger er nesten ubegrenset når det gjelder fremsiden av felgene, hvordan felgene festes til navet, samt antallet og utformingen av eikene, jf. EUIPO Board of Appeal i R 1537/2016-3 avsnitt 43. Moter og trender setter ikke begrensninger på designers frihet, jf. EU-retten i T-153/08 avsnitt 58 og T-684/16.
- Designene i DM/212217 gir samme helhetsinntrykk som klagers design nr. 3 i registrering DM/203217. Klagers design har prioritet fra EU-registrering 006645644-0003 med prioritetsdato 24. juli 2019. Designen ble gjort allment tilgjengelig den 21. august 2019, blant annet ved bruk på klagers hjemmesider. Den informerte brukeren og bransjen har sett klagers design på felger siden tidlig høst 2019, rundt ett år før prioritetsdatoen til DM/212217.

- Vurderingen skal foretas ut fra helhetsinntrykket, og det er likt. Begge design har fem åpne kammer med identisk størrelse omkranset av eiker med lik bredde, de har lik vinkel inn mot navet og lik plassering mot ytterkanten. De lyse stripene er plassert likt på eikene, og eikene skaper samme vifteformede uttrykk. De identiske trekkene dominerer. Forskjellene er minimale, og vil kun oppfattes ved en svært detaljert analyse, og er ikke egnet til å gi innklagedes design et annet helhetsinntrykk. Bruken av varemerket på innklagedes design har ikke særlig relevans, jf. R 1537/2016-3 avsnitt 33.
- Sett hen til den tilnærmet ubegrensede friheten en designer har ved utforming av felger, og de åpenbare likhetene, er det klart at designene gir samme helhetsinntrykk. Den informerte brukeren vil oppleve et «deja vu» i møtet med innklagedes design.
- Fordi designen mangler individuell karakter, er heller ikke vilkåret om nyhet oppfylt.
- Borgarting lagmannsretts dom er feil. Lagmannsretten foretar en inngående vurdering av designens detaljer, og den skjønsmessige vurderingen som faktisk skal gjøres ble feil.
- Både EUIPOs kanselleringsavdeling og Board of Appeal kom til at innklagedes EU-design mangler nyhet og individuell karakter mot klagers EU-design, jf. R 856/2022-3 av 30. juni 2023. Innklagedes DM/212217 har prioritet fra EU-registrering 0008147201-0001, og klagers DM/203217 har prioritet fra EU-registrering 006645644-0003. Saken hos EUIPO gjelder dermed identisk saksforhold som i foreliggende overprøvingssak, og må derfor vektlegges.
- Den regionale domstolen i Düsseldorf, kom i dom av 23. mars 2023, til at Angel-felgene krenker Audis designrettigheter i Tyskland. Domstolen i Tyskland mener at resonnementet i lagmannsrettsdommen er feil. Den tyske dommen er slik klager forstår det anket.

Sakskostnader

- Klager har levert sakskostnadsoppgaver for Awa Norway AS sitt arbeid med sakens materielle side på 32,5 timer til NOK 80 600,00 og klagegebyr på NOK 4 400,00 og DLA Piper Norway DA sitt arbeid med sakens prosessuelle side på 57,5 timer til NOK 291 337,50. Klager krever dekket sakskostnader for samlet 90 timer på NOK 376 337,50 inkludert klagegebyret, jf. patentstyrelova § 9.
- Det var god grunn for klagen ettersom Patentstyret aldri foretok en realitetsvurdering. Ettersom rettskraftsspørsmålet har vært en sentral og avgjørende del av klagen, og er lite diskutert i rettspraksis på immaterialrettens område, har det vært nødvendig å behandle disse på en forsvarlig måte. Sakskostnadene har vært nødvendige. Klagens materielle og prosessuelle del har vært klart adskilt og uten ytterligere kostnader for klager. Det er ikke grunnlag for reduksjon av dekning av sakskostnader pga. «dobbeltrepresentasjon».

- Innklagedes timetall på 92,5 timer er svært høyt, all den tid de materielle spørsmål er minimalt kommentert. Dersom innklagede skulle vinne frem, bes det om at innklagedes sakskostnader reduseres slik at kun et rimelig timeantall dekkes.

7 **Innklagede har for Klagenemnda i korte trekk gjort gjeldende:**

- Patentstyret har korrekt lagt til grunn at Patentstyret er bundet av Borgarting lagmannsretts dom av 13. juni 2023. Dommen har rettskraftvirkning for både Patentstyret og KFIR i vurderingen av om designregistrering DM7212217 krenker Audis design DM/203217. Det eksisterer ingen saksbehandlingsfeil.
- Det sentrale forhold ved vurderingen av dommens rettskraftvirkning er identitetsspørsmålet. Patentstyret har korrekt lagt til grunn at sakene gjelder samme krav og tvistegjenstand, ettersom begge gjelder spørsmål om felgen Angel krenker Audis design. Patentstyret stanset forvaltningssaken i påvente av rettskraftig dom.
- Lagmannsrettens konklusjon om at felgen Angel ikke utgjør et inngrep i Audis design, er ikke en del av domsslutningen, men utgjør et prejudisielt forhold. Dette prejudisielle forholdet er avgjort av domstolen, og er identisk med det rettsforhold som klagen bygger på, og skal derfor legges uprøvd til grunn, jf. tvisteloven § 19-15(2), Rt. 2011 s. 574 og Skoghøy, Tvisteløsning, 4. utg. side 1082. Innklagede bestrider derfor at det prejudisielle rettsforholdet kun har argumentasjonsverdi for forvaltningssaken.
- Klager tar feil når det fremholdes at «dommens rettskraftvirkning må avgrenses i forhold til påstanden» og at «overprøvingen har kvalitativt ulikt innhold». Innklagede mener at det avgjørende er at søksmålgjenstanden reelt sett er den samme i begge saker, nemlig spørsmålet om designene gir ulikt helhetsinntrykk. Kravene er dermed kvalitativt like.
- De rettslige betingelsene for kravene er sammenfallende. Både kravet om stans i salget av felgen, kravene om erstatning og destruksjon basert på designinngrep og kravet om ugyldighet overfor Patentstyret, er basert på samme designinngrep; altså spørsmålet om det helhetsinntrykk den informerte brukeren får av designen. Vurderingen i designloven §§ 3 og 9 er den samme, og disse beskytter de samme verdier eller interesser, ettersom formålet med begge bestemmelsene er å gi designhaveren rett til å nekte andre å utnytte designen på bestemte måter, jf. Ot.prp.nr. 2(2002-2003) side 25. Faktagrunnlaget er også det samme i saken for domstolen som for Patentstyret. Kvalitativt forskjellige rettsfølger behøver ikke være avgjørende, jf. Backer, Norsk Sivilprosess på side 380.
- Det fremstår rimelig og naturlig at kravet for Patentstyret og domstolen anses som samme krav, jf. Skoghøy side 1090 og designloven § 32 andre ledd, som er laget for å unngå parallelle saker for Patentstyret og domstolen. Bestemmelsen sikrer at Patentstyret kan treffe sin avgjørelse etter at dommen er rettskraftig, slik at dommen kan legges til grunn ved avgjørelser av samme krav. Klager unnlot å nedlegge påstand om ugyldighet i relasjon til DM/212217. Forarbeidene til designloven viser at man har sett for seg ulike former for

utvidet rettskraft i relasjon til domstolens prøvelse av påståtte designkrenkelser, se Ot.prp. nr. 2 (2002-2003) kap. 16.5 Til§ 32.

- Dommen er bindende for partene, men har i tillegg avledet subjektiv rettskraft overfor GMP, som har et avtaleforhold med Starco som grossist av GMP felger, jf. tvisteloven § 19-15(1) andre punktum, tilhørende lovkommentar og Skoghøy s. 1116-1118.
- Dommens objektive rettskraft innebærer at innklagedes design DM/212217 ikke krenker klagers design DM/203217, og at innklagede kan påberope dette med bindende virkning.
- Innklagede må ikke inngi noe tilsvaer på de materielle anførslene fra klager, da premissene fra lagmannsretten er uttømmende og endelige.
- Den tyske dommen som klager viser til, er påanket av GMP, og anken er til behandling. Den tyske dommen er uansett uten betydning for hva som er rettskraftig avgjort i vårt tilfelle. Den tyske domstolen påpeker at den ikke anser seg bundet av den norske dommen mellom Audi og Starco. EUIPO Board of Appeal sin avgjørelse er anket til EU-retten den 30. august 2023. Borgarting lagmannsretts dom har uansett bedre trinnhøyde enn avgjørelsene fra Tyskland og EUIPO Board of Appeal.
- Innklagede krever å få dekket sine sakskostnader for til sammen 92,5 timers arbeid til en kostnad på NOK 351 675,00, jf. patentstyreløva § 9. Klagen er vidløftig, noe som har medført betydelig arbeid med klagetilsvaer og klageskriv. Det har vært nødvendig med en grundig gjennomgang av alle anførsler knyttet til prosessuelle spørsmål om rettskraft. Innklagede har kun kort kommentert det materielle, ettersom rettskraftsvirkningen medfører at det ikke skal foretas noen ny vurdering av det materielle. Det har likevel vært nødvendig å gjennomgå og vurdere klagers materielle anførsler som ledd i en forsvarlig behandling av klagen, blant annet omfattende interaksjon med innklagedes italienske advokat.

8 Klagenemnda skal uttale:

9 Klagenemnda er kommet til et annet resultat enn Patentstyret.

- 10 Klagenemnda er kommet til at Borgarting lagmannsretts dom av 13. juni 2022, LB-2021-140047, herunder rettens prejudisielle vurdering av krenkelses spørsmålet etter designloven § 9, ikke har rettskraftvirkning for Patentstyrets behandling av kravet om oppheving av innklagedes designregistrering DM/212217 etter designloven § 25, jf. § 3.
- 11 Forholdet mellom saker for Patentstyret og domstolene reguleres av designloven § 32. Designloven § 32 andre ledd lyder som følger:

«Er det reist søksmål for domstolene om retten til designen, skal Patentstyret utsette behandlingen av sak om registrering, oppheving eller overføring inntil søksmålet er

rettskraftig avgjort. Er det reist søksmål om ugyldighet, skal Patentstyret utsette behandlingen av sak om oppheving inntil nevnte tidspunkt.»

- 12 Søksmål om «retten til designen» gjelder krav om «overføring av søknaden», og «søksmål om ugyldighet» gjelder spørsmål om designregistreringen oppfyller registreringsvilkårene i designloven, se merknadene til designloven § 32 i Ot.prp. nr. 2 (2002-2003) kapittel 16.5 sammenholdt anvisningene i designloven § 25.
- 13 Dommen fra Borgarting lagmannsrett gjelder spørsmål om Starco Norge AS sin import, salg og markedsføring av felgen «Angel», produsert av GMP Group S.R.L., utgjør et inngrep i Audi AG sin designregistrering DM/203217, jf. designloven § 9. På dette grunnlag krevde Audi dom for forbud, destruksjon og erstatning/vederlag etter designlovens regler. Lagmannsretten kom til at felgen «Angel» gir den informerte brukeren et annet helhetsinntrykk enn Audis registrerte felg, og at felgen «Angel» derfor ikke utgjør inngrep i Audis registrerte design. Kravene som dermed ble avgjort, var at Starco ble frifunnet for forbuds-, destruksjons- og erstatnings-/vederlagskravet. Partene er enige om at lagmannsrettens vurdering av inngrepsspørsmålet er en prejudisiell vurdering som retten måtte foreta for å avgjøre Audi sine krav, noe Klagenemnda slutter seg til.
- 14 Lagmannsrettens dom gjelder dermed verken «retten til designen» eller «søksmål om ugyldighet», jf. designloven § 32 andre ledd. Etter Klagenemndas vurdering var Patentstyret derfor ikke forpliktet etter designloven § 32 andre ledd til å utsette behandlingen av saken om oppheving etter designloven § 25 i påvente av rettskraftig dom. Av dette følger at dommen fra lagmannsretten, herunder rettens prejudisielle inngrepvurdering etter designloven § 9, heller ikke har rettskraftvirkning for det spørsmålet som Patentstyret skulle ta stilling til.
- 15 Klagenemnda er på denne bakgrunn av den oppfatning at Patentstyret gjorde en rettsanvendelsesfeil når lagmannsrettens inngrepvurdering ble lagt til grunn i vurderingen av om designregistrering DM/212217 må oppheves. Det at Patentstyret ikke foretok en selvstendig lovtolkning og subsumsjon av om designregistrering DM/212217 mangler nyhet og individuell karakter mot klagers designregistrering DM/203217 etter designloven § 3, er dermed en saksbehandlingsfeil som kan ha fått virkning på vedtakets innhold, jf. prinsippet i forvaltningsloven § 41. Det at lagmannsrettens dom kan ha argumentasjonsverdi endrer ikke på dette.
- 16 På denne bakgrunn er Klagenemnda kommet til at Patentstyrets avgjørelse må oppheves, og saken sendes tilbake til Patentstyret for ny behandling. I denne vurderingen har Klagenemnda lagt vekt på hensynet til sakens opplysning og at Patentstyret ikke har vurdert og tatt selvstendig stilling til sakens realitet, og hensynet til at saken undergis en reell to-instansbehandling. Til dette kommer at søksmål mot Klagenemndas vedtak kun kan reises der Klagenemnda opphever en registrering eller opprettholder en avgjørelse fra Patentstyret om dette, jf. designloven § 39 tredje ledd. Dette innebærer at hvis Klagenemnda hadde avgjort kravet om oppheving av DM/212217, ville hovedspørsmålet

kravet reiser kun vært vurdert i én instans og prøvingsadgangen av vedtaket kunne vært begrenset.

- 17 Partene har argumentert ut fra tvisteloven § 19-15. Klagenemnda kan imidlertid ikke se at tvisteloven § 19-15 får anvendelse, ettersom bestemmelsen regulerer rettsvirkningene av at en avgjørelse er rettskraftig overfor nye saker som reises for domstolene. Selv om denne bestemmelsen skulle regulere rettskraftspørsmålet i foreliggende sak, ville lagmannsrettens domsslutning og prejudisielle vurdering etter Klagenemndas syn uansett ikke fått rettskraftvirkning for kravet om administrativ oppheving av designregistreringen.
- 18 For det første gjelder sakene ikke samme krav, jf. vilkåret i tvisteloven § 19-15 (2). Dette fordi kravet om forbud, destruksjon og erstatning/vederlag er noe annet enn kravet om at designregistreringen oppheves. Klagenemnda viser til betraktningene i en lignende vurdering fra EU-domstolen, hvor det slås fast at kravene i en inngrepssak og i en innsigelsessak ikke er identiske, jf. C-226/15 P Apple and Pear Australia and Star Fruits Diffusion v EUIPO, avsnitt 54, 62 og 63. Det at betingelsene for at kravene skulle føre frem til en viss grad overlapper, er ikke avgjørende, ettersom lagmannsrettens inngrepsvurdering er en prejudisiell vurdering som dermed er uten rettskraftvirkning for senere saker, jf. Høyesteretts uttalelse om at: «Det er sikker rett at den materielle rettskraft ikke omfatter prejudisielle rettsspørsmål», jf. Rt. 2011 s. 574 avsnitt 19. Det er med andre ord kun de krav som er rettskraftig avgjort, som prejudisielt kan legges til grunn i senere saker, jf. Hov: Rettergang i sivile saker, 4. utg. side 417-418. Etter Klagenemndas vurdering er rettsfølgene også ulike, ettersom en inngrepssak vil kunne ha som følge at motpartens rettsstridige utnyttelse av designen forbyes, jf. designloven § 39 a, jf. § 9, mens et krav om opphevelse vil kunne ha som følge at designregistreringen opprettholdes eller oppheves, jf. designloven § 25, jf. § 3, hvor en opphevelse ville virke overfor alle og innebære at den enerett som designregistreringen skulle etablere, ikke eksisterer.
- 19 For det andre gjelder sakene ikke samme parter, jf. vilkåret i tvisteloven § 19-15 (1) første punktum. Partene i rettssaken er Audi AG og Starco Norge AS, mens partene i forvaltningssaken er Audi AG og GMP Group S.R.L. I likhet med klager, kan Klagenemnda ikke se at dommen får virkning for GMP Group S.R.L som tredjeperson, grunnet avledet subjektiv rettskraft, jf. tvisteloven § 19-15 (1) andre punktum. Prejudisialfunksjonen i tvisteloven § 19-15 (2) gjelder riktignok også tredjepersoner dersom kravet avgjort i den første saken får betydning i en senere sak mellom andre enn den første sakens parter, jf. Karnov lovkommentar ved advokat Andreas Hjetland, som viser til Ot.prp. nr. 51 (2004-2005) side 440. Dette er imidlertid ikke tilfelle i foreliggende sak, ettersom inngrepsvurderingen som nevnt ikke er et av de avgjorte krav i rettssaken.
- 20 På denne bakgrunn har Klagenemnda kommet til at klagen tas til følge, og Patentstyrets avgjørelse oppheves. Saken sendes tilbake til Patentstyret for ny behandling.

Sakskostnader

- 21 I henhold til patentstyrelova § 9 kan Klagenemnda i sak om administrativ overprøving, tilkjenne en part som fullt eller i det vesentlige har fått medhold, de nødvendige sakskostnader fra motparten. Bestemmelsen gir anvisning på en skjønnsmessig vurdering, hvor det blant annet skal legges vekt på om det var god grunn til å få saken prøvet fordi den var tvilsom, og om det er rimelig ut fra typen sak og forhold hos motparten å pålegge kostnadsansvar.
- 22 Forarbeidene uttaler at dette er en kan-regel, slik at man ikke automatisk har krav på sakskostnader. Det skal bare tilkjennes sakskostnader som ligger innenfor det som fremstår som rimelig for å ivareta partenes interesser i saken, og at man ved fastsettelsen av kostnadsansvaret må ha for øye at en administrativ overprøving skal være et enkelt og rimelig alternativ til behandling ved domstolene, jf. Prop.94 L (2011-2012) s. 12.
- 23 Patentstyrets begrunnelse går ut på hvilken betydning lagmannsrettens dom skal ha for det spørsmålet Patentstyret skulle ta stilling til, og dette går klagen ut på. Siden klager har fått medhold i rettskraftsspørsmålet, har klager i det vesentlige fått medhold i klagen, herunder at Patentstyrets avgjørelse oppheves og klager får ny realitetsvurdering. Etter Klagenemndas vurdering fremstår det rimelig at klager får dekket en del av sakskostnadene.
- 24 For Klagenemnda har klager fremsatt krav om dekning av sakskostnader på 57,5 timer til NOK 291 337,50 for arbeid med rettskraftsspørsmålet, 32,5 timer til NOK 80 600,00 for arbeid med sakens realitet og NOK 4400,00 for dekning av klagegebyret. Samlet utgjør dette 90 timer på til sammen NOK 371 937,50. Etter en helhetsvurdering er Klagenemnda av det syn at timebruken overskrider det som fremstår som rimelig for å ivareta klagers interesser i saken. Både timebruken som gjelder rettskrafts- og realitetsspørsmålet blir halvert. Etter Klagenemndas vurdering anses NOK 190 368,75 inkludert klagegebyret på NOK 4400,00 som rimelige og nødvendige kostnader forbundet med saken, og blir derved tilkjent, jf. patentstyrelova § 9.

Det avses slik

Slutning

- 1 Klagen tas til følge.
- 2 Saken sendes tilbake til Patentstyret for ny behandling.
- 3 I sakskostnader betaler innklagede NOK 190 368,76 til klager innen 2 – to uker – fra avgjørelsens meddelelse.

Gunhild Giske Skyberg
(sign.)

Ingeborg Råsberg
(sign.)

Tore Lunde
(sign.)